

Beslissing naar aanleiding van het op 15 oktober 2021 in behandeling genomen geschil van:

De heer A.

wonende te B,

verder te noemen: klager

tegen

Diëtistenpraktijk C.

gevestigd te D. met een nevenvestiging te E.,

vertegenwoordigd door: mevrouw F.

verder te noemen: verweester.

1. De procedure

- 1.1 Klager heeft een klacht ingediend over het handelen van verweester, diëtiste en eigenaresse van Diëtistenpraktijk C. te, bij de hiertoe aangestelde klachtenfunctionaris, welke niet tot een voor partijen aanvaardbare oplossing heeft geleid. Hierna heeft de klachtenfunctionaris de klachtprocedure afgerond.
- 1.2 Klager heeft zich vervolgens gewend tot de Geschillencommissie Paramedici, verder te noemen de Geschillencommissie. De hiervoor genoemde praktijk is aangesloten bij deze Geschillencommissie. Partijen zijn hiermee overeengekomen hun geschil bij bindend advies door de Geschillencommissie te laten beslechten.
- 1.3 Na ontvangst van het griffiegeld ad € 50,00 heeft de Geschillencommissie het geschil op 15 oktober 2021 in behandeling genomen. De Geschillencommissie heeft in dit verband kennisgenomen van de volgende stukken:
 - het geschillenformulier, ontvangen op 11 oktober 2021;
 - bijlagen bij het geschillenformulier
 - de medische machtiging van klager, ontvangen op 14 oktober 2021;
 - het verweerschrift;
 - de repliek;
 - de dupliek;
 - en het paramedisch dossier.

2. Feiten

- 2.1 Klager heeft zich vanwege zorgen over het gewicht (een te hoge BMI-waarde) van zijn destijds 7 jaar oude zoon, via verwijzing door de huisarts, op 4 oktober 2019 tot verweerster gewend. Klager leefde gescheiden van de moeder van zijn zoon, die onder toezicht stond van een jeugdbeschermer van Jeugd- en Gezinsbeschermers (J&GB). Beide ouders hadden gezag.
- 2.2 Na de intake en anamnese door de diëtiste, werd een dieetvoorschrift voor de zoon opgesteld, waarin voedingsadviezen (waaronder een voorbeeld dagmenu) en bewegingsadviezen (vier maal per week sporten) waren opgenomen. De adviezen zijn besproken met beide ouders die daarop beiden verklaarden zich in te zullen zetten voor de naleving en uitvoering daarvan.
- 2.3 In de periode 4 oktober 2019 tot en met 19 september 2021 werd de zoon in totaal zestien keer gezien door de diëtiste, waarbij de ontwikkeling van de BMI-waarde van de zoon werd gemonitord. Op 4 oktober 2019 werd bij een lengte van 123,5 cm een gewicht van 28,9 kilo en BMI-waarde van 18,9 gemeten. In de daaropvolgende twee jaren bleek, na een aanvankelijk geringe afname van de BMI-waarde en een enigszins wisselend verloop van het gewicht, een geleidelijke toename tot 37,8 kilo resp. BMI-waarde van 20,7 op 16 september 2021 bij een lengte van 135 cm. Verweerster heeft per mail aan beide ouders en de jeugdbeschermer periodiek verslag gedaan van de afspraken met de zoon, in aanwezigheid van vader of moeder, en de ontwikkelingen van het gewicht en de lengte, de activiteiten en dieetbijzonderheden.
- 2.4 Op 1 mei 2020 werd in een telefonisch consult (vanwege Corona) door klager aan verweerster een gewicht van de zoon van 30,4 kilo doorgegeven. Klager stuurde verweerster diezelfde dag een mail van 28 april 2020 door, waarin hij aan moeder - met cc aan de jeugdbeschermer - zijn zorgen uitte en een mogelijke verklaring vroeg over een gewichtstoename van 1,4 kilo volgens klager na een verblijf bij moeder.
- 2.5 Op 7 januari 2021 zond klager een mailwisseling met ouders en de jeugdbeschermer over solo parallel ouderschap, met daarbij mails met weekverslagen van moeder. Hierbij bevond zich een mail van klager van 6 januari 2021 aan de jeugdbeschermer met zorgen over de gezondheid van zijn zoon. Klager schreef daarin dat de zoon bij moeder niet of onvoldoende conform de aanwijzing van de huisarts en diëtiste sportte, terwijl dit volgens

de dokters en diëtiste noodzakelijk was. Hierop antwoordde de jeugdbeschermer aan klager dat als er zorgen waren, de ouders deze via de huisarts en/of de diëtiste moesten laten verlopen en deze via hen aan de jeugdbeschermer te laten melden zodat daarover in gesprek kon worden gegaan. Klager verzocht verweerster aan de jeugdbeschermer te bevestigen dat het noodzakelijk was dat de zoon vier maal per week zou sporten. Daarbij schreef klager dat hij geconstateerd had dat moeder het sporten onvoldoende faciliteerde.

2.6 Op 28 januari 2021 schreef de jeugdbeschermer verweerster per mail, met cc aan beide ouders: *“Ik begrijp dat de inzet van u ten opzichte van Sebastiaan nog steeds actueel is en beide ouders daaraan meewerken en er geen bijzondere zorgen zijn. Mocht dat wel het geval zijn dat zou ik dat graag van u vernemen.”* Op 12 februari 2021 vroeg klager verweerster per mail of zij een reactie had gegeven aan de jeugdbeschermer. Klager verwees naar de volgende tekst in een van de jeugdbeschermer ontvangen gezinsplan: *“Het valt DJ&GB op dat vader zijn zorg- en probleempunten eenzijdig neer bij DJ&GB neerlegt en vervolgens ook wil dat DJ&GB daar actief actie in onderneemt door moeder hierop aan te spreken.”*

“Wat DJ&GB ook opmerkelijk vindt is dat vader voorafgaande aan de Corona hard heeft ingezet op sport en het feit dat moeder daar onvoldoende in zou doen, maar alle sporten zelf gedurende de Coronaperiode heeft laten vallen.”

“Uit de weekverslagen maakt DJ&GB op dat vader de zoon nu 45 minuten op de hometrainer laat fietsen. De zoon doet daar ook bij moeder uitspraken over en zorgt ook voor dat hij niet meer gemotiveerd is om te sporten. Moeder zorgt daarom voor een gevarieerde manier om aan zijn lichaamsbeweging te komen.”

“Volgens de diëtiste is dit ook passend. Zij ziet de zorgen van vader niet en probeert hem daarin ook voorlichting te geven. Dit leidt weleens tot spanningen, omdat vader zich soms erg dwingend opstelt in dat contact.”

Volgens klager zou de tekst in dit rapport ertoe leiden dat het aan verweerster te verwijten zou zijn als zijn zoon op een later moment obesitas zou ontwikkelen, omdat verweerster de zorgen hierover niet zag.

2.7 Verweerster heeft omgaand per mail laten weten dat zij de mail van de jeugdbeschermer had gezien, maar er niet veel aan kon toevoegen. Verweerster schreef dat de BMI van de zoon op dat moment stabiel was en dat dit geen reden gaf voor ongerustheid. Verweerster gaf aan het niet prettig te vinden dat klager telefonisch had aangegeven dat verweerster verantwoordelijk zou zijn als moeder niet zou doen wat verweerster adviseerde. Verweerster schreef dat moeder naar haar mening zeker wel betrokken en gemotiveerd was om te bewegen met de zoon, niet verantwoordelijk te zijn voor haar gedrag en dat zij

klager en zijn zoon op de volgende afspraak op 11 maart 2021 hoopte te zien. Klager reageerde daarop in een lange mail, waarin hij zijn onvrede over de communicatie kenbaar maakte. Volgens klager volgde moeder de adviezen van verweerster niet op en zou naar zijn verwachting de zoon anders wel afvallen in plaats van gelijk blijven in gewicht. Klager berichtte dat hij zich zou beraden over de vervolgstappen.

- 2.8 Op 3 mei 2021 vroeg klager per mail aan verweerster of hij het goed begreep dat de daling van het BMI van 20,9 op 16 februari 2021 naar 20,6 op 3 mei 2021 conform het behandelplan was. Verweerster mailde dezelfde dag dat het naar haar mening inderdaad goed ging, het gewicht minder hard steeg en de lengtegroei gestaag doorging.
- 2.9 Tijdens een afspraak op 16 september 2021 werd een BMI van 20,9 gemeten. Klager heeft over de hoogte daarvan vragen gesteld waarop verweerster uitleg heeft gegeven over het verloop. Toen dit niet tot tevredenheid leidde heeft verweerster met klager overlegd of het niet beter was een andere diëtiste voor behandeling van de zoon te benaderen. In een mailwisseling op 16 september 2021 herhaalde klager zijn onvrede over de informatie in het gezinsplan, het gebrek van het opvolgen van sportmomenten en dieetvoorschriften door moeder en het ontbreken van verbetering van het gewicht van de zoon, met de kans op obesitas. Volgens klager was door haar onjuiste informatie aan de jeugdbeschermer een verkeerd beeld van de toestand van de zoon en de rol van klager en moeder ontstaan. Klager hield verweerster verantwoordelijk voor de negatieve ontwikkelingen van het gewicht van de zoon en de gevolgen daarvan. Klager schreef dat verweerster verkeerde keuzes had gemaakt en informatie had achtergehouden en verdraaid naar de jeugdbeschermer. Verweerster had zich naar het inzicht van klager niet beziggehouden met de gezondheid van de zoon en klager vroeg of verweerster was aangesloten bij een commissie om een klacht in te kunnen dienen. Verweerster heeft dezelfde dag gereageerd en toegelicht dat, anders dan klager schreef, forse vooruitgang was geboekt met de BMI door middel van goede voeding, betrokkenheid van beide ouders en voldoende beweging. Verder heeft verweerster toegelicht dat, zonder dit te bagatelliseren, na de zomervakantie (ander ritme, ander eten) vaak een toename van het gewicht wordt gezien. Daarbij heeft zij herhaald dat als klager geen vertrouwen had in haar behandeling van de zoon, het hem vrijstond om zich voor verdere behandeling te wenden tot een collega. Verweerster heeft de gegevens van de klachtencommissie toegezonden en daarbij aangegeven dat het haar prettiger leek om dit samen uit te spreken. Klager heeft vervolgens op 1 oktober 2021 een klacht tegen verweerster ingediend bij het Klachtenloket Paramedici.

- 2.10 Verweerster heeft, na overleg met het de Nederlandse Vereniging van Diëtisten en de verwijzer, op 4 oktober 2021 besloten om de behandelrelatie te beëindigen en naar een collega te verwijzen. Moeder en de jeugdbeschermer zijn hiermee akkoord gegaan. Verweerster heeft voor verdere behandeling van de zoon gegevens van collega's verstrekt.

3. Het standpunt van klager

- 3.1 Klager vindt dat verweerster niet als goed hulpverlener en in strijd met de professionele standaard heeft gehandeld. In de kern samengevat vindt klager dat verweerster de zorgen van klager over het uitblijven van vermindering van het gewicht en/of BMI van de zoon niet of onvoldoende serieus heeft genomen. In dat verband verwijt klager verweerster dat zij:
1. Onjuiste dieetadviezen heeft verstrekt en nalatig is geweest in de behandeling, onder meer doordat een medische oorzaak van het overgewicht niet is overwogen.
 2. Geen of onvoldoende gevolg heeft gegeven aan verzoeken van klager om moeder aan te spreken op het niet naleven van de dieet- en bewegingsadviezen.
 3. De jeugdbeschermer onjuist heeft geïnformeerd door:
 - te stellen dat er met betrekking tot de ontwikkeling van het gewicht van de zoon geen bijzondere zorgen waren,
 - het verzoek van klager om de jeugdbeschermer te informeren over het niet naleven van adviezen door de moeder, zodat deze daarop door de jeugdbeschermer kon worden aangesproken, niet heeft opgevolgd
 - en te melden dat verweerster de communicatie van klager als dwingend ervaarde.
 4. Zonder overleg en afstemming met klager de behandelrelatie eenzijdig heeft beëindigd.

4. Het standpunt van verweerster

- 4.1 Verweerster heeft de klachten gemotiveerd betwist. Voor zover voor de beoordeling van het geschil van belang, zal hierna op de verweren nader worden ingegaan.

5. De beoordeling

Taak Geschillencommissie

- 5.1 De Geschillencommissie heeft op grond van hoofdstuk 3, artikel 19 lid 1 van de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg (Wkkgz) als taak het beslechten van geschillen over

gedragingen van een zorgaanbieder jegens een cliënt in het kader van de zorgverlening door het bevorderen van een minnelijke oplossing of het doen van een bindend advies.

De Geschillencommissie stelt voorop dat het geldende toetsingscriterium hierbij niet is of het handelen van de zorgverlener beter had gekund, maar het geven van antwoord op de vraag of deze binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening is gebleven en dan met name die, die binnen de beroepsgroep als norm zijn aanvaard.

Ten aanzien van het eerste klachtonderdeel

- 5.2 De Geschillencommissie stelt vast dat het door de diëtiste opgestelde behandelplan juist en passend is voor een kind van de betreffende leeftijd. Het plan is duidelijk en praktisch vertaald met ruimte voor persoonlijke voorkeuren en tussentijds nog aangepast. Het verloop en de frequentie van de behandelingen, de aantekeningen daarvan in het paramedisch dossier en de communicatie daarvan met ouders geeft de Geschillencommissie geen aanleiding voor opmerkingen. De door verweerster aan ouders gecommuniceerde relevante factoren voor de wisselende resultaten van de behandeling (vakantie, feestdagen, lockdowns) zijn naar oordeel van de Geschillencommissie goed navolgbaar en vormden een afdoende mogelijke verklaring voor het verloop van het gewicht. Het verloop van het gewicht was, mede gezien die omstandigheden, voor verweerster geen aanleiding voor het tussentijds consulteren van de verwijzend huisarts, om daarmee een eventuele medische oorzaak van het overgewicht uit te sluiten. Het eerste klachtonderdeel zal als ongegrond worden afgewezen.

Ten aanzien van het tweede klachtonderdeel

- 5.3 De lezingen van partijen over de wijze waarop de communicatie over de zorgen van klager heeft plaatsgevonden komen niet met elkaar overeen. De door klager geuite zorgen en dan met name betreffende de inspanning van de moeder in het naleven van de dieet- en bewegingsadviezen, zijn - zo blijkt uit het paramedisch dossier - door verweerster met zowel klager als moeder, voldoende besproken. Naar aanleiding van die gesprekken zijn door verweerster nadere afspraken gemaakt en adviezen gegeven en is in januari 2021 het behandelplan aangepast.
- 5.4 In het paramedisch dossier bevinden zich van moeder ontvangen periodieke verslagen met een omschrijving van de tijdsbesteding en dieetopvolging tijdens het verblijf van de zoon bij haar en zijn notities gemaakt van gesprekken tussen de moeder en verweerster.

Hieruit blijkt niet dat er sprake was van onvoldoende betrokkenheid en commitment van de moeder bij het nakomen van de dieet en bewegingsadviezen. Dat er desondanks geen sprake was van een afname van het gewicht/BMI-waarde kon door verweerster afdoende worden verklaard. De conclusie van verweerster dat er geen sprake was bijzondere zorgen over de gewichtsonwikkeling van de zoon, was dan ook goed navolgbaar. Uit de stukken blijkt verder dat verweerster de zorgen van klager niet alleen met moeder heeft besproken, maar klager naar aanleiding daarvan ook steeds uitleg heeft gegeven dat en waarom er geen reden was voor bijzondere zorgen op dat moment. De klacht dat verweerster de zorgen van klager niet serieus zou hebben genomen en hierover onvoldoende gecommuniceerd zou hebben met moeder vindt daarmee geen grondslag en zal daarom worden afgewezen.

Ten aanzien van het derde klachtonderdeel

- 5.5 Uit het hiervoor gestelde volgt dat er voor het aannemen van bijzondere zorgen over de gewichtsonwikkeling van de zoon of voor een vermoeden van onvoldoende betrokkenheid of inspanning aan de kant van moeder in dat verband, voor verweerster geen reden was. Er was dan ook geen aanleiding, laat staan een verplichting, om de jeugdbeschermer anders te informeren dan verweerster heeft gedaan. Dat verweerster, zoals zij heeft erkend, de jeugdbeschermer hierbij heeft verteld dat zij de benadering van klager als dwingend ervaren valt te begrijpen. Klager had verweerster immers bij herhaling laten weten haar verantwoordelijk te zullen achten voor mogelijke obesitas en dat hij verwachtte dat verweerster de jeugdbeschermer informeerde over het gebrek van medewerking door moeder. Dat verweerster een andere mening had over de medewerking van moeder dan klager suggereerde aan de jeugdbeschermer behoefde nadere duiding met het oog op de uitvoering van diens taak. Van een overschrijding van professionele grenzen is naar oordeel van de Geschillencommissie in dit verband geen sprake. Dit klachtonderdeel wordt dan ook afgewezen.

Ten aanzien van het vierde klachtonderdeel

- 5.6 Hoewel de indiening van of dreiging met een klacht op zichzelf onvoldoende reden is voor het opzeggen van een behandelrelatie, volgde uit de mailwisseling van 16 september 2021, ondanks uitleg van verweerster, een gebrek aan vertrouwen van klager in de behandeling door verweerster. Op de opmerking van verweerster om hierover in gesprek te gaan, is klager niet ingegaan. Onder de gegeven omstandigheden en na akkoord van moeder en de

jeugdbeschermer, was voortzetten van de behandelrelatie met de zoon niet langer wenselijk respectievelijk mogelijk. Verweerster heeft zorgvuldig gehandeld door alternatieven voor de voortzetting van de behandeling elders aan te dragen. Ook dit klachtonderdeel wordt afgewezen.

6 De beslissing

De Geschillencommissie Paramedici beslist bij bindend advies dat alle klachtonderdelen ongegrond zijn.

Deze beslissing is gegeven op 28 maart 2021 door: mr. C.G. Versteeg, voorzitter, bijgestaan door mr. J.P. Hoogland, secretaris.

voorzitter

secretaris